Rok 1914.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXCI. — Wydana i rozesłana dnia 28. grudnia 1914.

350.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 21. grudnia 1914,

dotyczące utworzenia Komisyi miejscowej dla rozkładu podatku dochodowego dla miasta Frydeku na Śląsku i spowodowanej tem zmiany spisu okręgów szacunkowych dla podatku dochodowego, ogłoszonego obwieszczeniem z dnia 4. października 1897, Dz. u. p. Nr. 233.

Na zasadzie §§ 177. i 179. ustawy o podatkach osobistych z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, w brzmieniu noweli do ustawy o podatkach osobistych z dnia 23. stycznia 1914, Dz. u. p. Nr. 13, ustanawia się dla miasta Frydeku na Śląsku, od dnia 1. stycznia 1915 począwszy, osobną komisyę miejscową dla rozkładu podatku dochodowego, złożoną z 6 członków.

Dotychczasowy powiat szacunkowy „Polityczny powiat Frydek z miastem Frydkiem z wyłączeniem powiatu sądowego w Polskiej Ostrawie“ ma obecnie po wyłączeniu miasta Frydeku nosić nazwę „Sądowy Powiat Frydecki z wyłączeniem miasta Frydeku“. Liczbę członków komisyi dla tego powiatu szacunkowego oznacza się na 6.

W ślad zatem należy spis okręgów szacunkowych podatku dochodowego, ogłoszony obwieszczeniem Ministerstwa skarbu z dnia 4. października 1897, Dz. u. p. Nr. 233, a zmieniony obwieszczeniami z dnia 24. października 1901, Dz. u. p. Nr. 173, i z dnia 19. grudnia 1903, Dz. u. p. Nr. 258, uzupełnić względnie sprostować w sposób następujący:

(Stronica 1353. części XCII. Dziennika ustaw państwa, wydanej dnia 9. października 1897.)

1	2	3	4	5	6
Numer okręgu	Okrąg szacunkowy	Komisya		Siedziba komisyi	Ilość członków komisyi
		miejscowa	powiatowa		
2 *a*	Miasto Frydek	1	.	Starostwo w Frydeku	6
11	Sądowy powiat frydecki z wyłączeniem miasta Frydeku	.	1	Starostwo w Frydeku	6

Engel wlr.

351.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 21. grudnia 1914,

dotyczące utworzenia Komisyi miejscowej dla rozkładu podatku dochodowego dla miasta Dzieczyna w Czechach i spowodowanej tem zmiany spisu okręgów szacunkowych dla podatku dochodowego, ogłoszonego obwieszczeniem z dnia 4. października 1897, Dz. u. p. Nr. 233.

Na zasadzie §§ 177. i 179. ustawy o podatkach osobistych z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, w brzmieniu noweli do ustawy o podatkach osobistych z dnia 23. stycznia 1914, Dz. u. p. Nr. 13, ustanawia się dla miasta Dzieczyna w Czechach od dnia 1. stycznia 1915 począwszy, osobną komisyę miejscową dla rozkładu podatku dochodowego, złożoną z 6 członków.

Z tą samą chwilą zmniejsza się liczbę członków komisyi szacunkowej dla powiatu politycznego dzieczyńskiego z wyłączeniem miast Dzieczyna i Podmokla jakoteż gminy Biela z 18 na 12.

W ślad za tem należy spis okręgów szacunkowych podatku dochodowego, ogłoszony obwieszczeniem Ministerstwa skarbu z dnia 4. października 1897, Dz. u. p. Nr. 233, a zmieniony obwieszczeniem z dnia 12. listopada 1903, Dz. u. p. Nr. 232, uzupełnić względnie sprostować w sposób następujący:

(Strona 1348. i 1351. XCII. części Dziennika ustaw państwa, wydanej dnia 9. października 1897.)

1	2	3	4	5	6
Numer okręgu	Okrąg szacunkowy	Komisya		Siedziba komisyi	Ilość członków komisyi
		miejscowa	powiatowa		
35 *a*	Miasto Dzieczyn	1	.	Starostwo Dzieczyn	6
127	Powiat polityczny dzieczyński z wyłączeniem miast Dzieczyna i Podmokla tudzież gminy Biela	.	1	Starostwo Dzieczyn	12

Engel wlr.

352.

Rozporządzenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 22. grudnia 1914,

dotyczące przeniesienia na c. k. Inspekcyę główną austryackich kolei żelaznych nadzoru pod względem finansowym nad kasami chorych dla ruchu prywatnych kolei żelaznych.

Zmieniając częściowo § 3., ustęp 1., lit. *n*, instrukcyi służbowej dla c. k. Inspekcyi głównej austryackich kolei żelaznych, wydanej rozporządzeniem c. k. Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 28. lipca 1896, Dz. u. p. Nr. 130, przenosi się z dniem 1. stycznia 1915 zastrzeżony tem rozporządzeniem c. k. Ministerstwu kolei żelaznych nadzór pod względem finansowym nad kasami chorych prywatnych kolei żelaznych na c. k. Inspekcyę główną austryackich kolei żelaznych.

Stosownie do tego należy począwszy od wspomnianego dnia przedkładać zamknięcia rachunkowe i wykazy majątkowe wspomnianych kas chorych (Nakład Nr. 18., Urzęd. wiad. Nr. 3. z roku 1891) c. k. Inspekcyi głównej austryackich kolei żelaznych, a nie c. k. Ministerstwu kolei żelaznych.

Forster wlr.

353.

Rozporządzenie Ministra rolnictwa w porozumieniu z Ministrem spraw wewnętrznych i Ministrem handlu z dnia 23. grudnia 1914,

dotyczące zakazu rzezi bydła rogatego i świń, znajdujących się w wysokiem stanie brzemiennym jakoteż ograniczenia rzezi cieląt i jałownika.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, zarządza się na czas nadzwyczajnych stosunków, wywołanych stanem wojennym, co następuje:

§ 1.

Krów, cielic i świń, które znajdują się w tak wysoko posuniętym stanie brzemiennym, iż stan ten widocznym jest dla osób, zajmujących się chowem, sprzedażą lub rzezią bydła, nie wolno — poza wypadkiem rzezi z konieczności — sprzedawać na rzeź lub też bić.

§ 2.

Cielęta płci żeńskiej i skastrowane, jakoteż cielice i woły do wieku $2^1/_2$ lat tudzież byczki i byki do wieku 2 lat wolno sprzedawać na rzeź lub bić tylko za zezwoleniem urzędowem. Wiek $2^1/_2$ lat poznaje się przez istnienie czterech, wiek 2 lat przez istnienie dwóch wielkich zębów siecznych.

Dla udzielania zezwolenia winna polityczna władza powiatowa w każdej odnośnej gminie ustanowić osobę znającą się na rzeczy. Dopóki nie nastąpi to ustanowienie, będzie funkcya ta wykonywana przez znającą się na rzeczy osobę, ustanowioną w myśl rozporządzenia z dnia 14. października 1914, Dz. u. p. Nr. 285, a w braku jej przez naczelnika tej gminy, w której znajduje się gospodarstwo hodowcy względnie poszczególnego rolnika, trzymającego bydło.

§ 3.

Postanowienia § 1. i § 2., ustęp 1., nie mają zastosowania do:

a) zwierząt, które sprowadzono na rzeź z zagranicy;

b) zwierząt, które dowodnie przed rozpoczęciem się mocy obowiązującej niniejszego rozporządzenia zakupiono w celu rzezi i w ciągu 8 dni doprowadzone zostaną do rzeźni, o ile przytem nie chodzi o cielęta, podpadające pod rozporządzenie z dnia 14. października 1914, Dz. u. p. Nr. 285;

c) zwierząt, które muszą być bite z konieczności.

§ 4.

Dla cieląt w wieku niższym niż 6 miesięcy należy hodowcy udzielić zezwolenia urzędowego celem rzezi lub sprzedaży na rzeź w takim razie, jeżeli on w ciągu ostatnich 6 miesięcy, licząc wstecz od dnia wniesienia prośby, conajmniej dwie trzecie cieląt, które mu przybyły, przeznaczył na hodowlę i jeżeli cielę, przeznaczone na rzeź, w dniu transportu wykazuje znamiona dojrzałego cielęcia to jest 8 całkowicie wykłutych zębów siecznych, otoczonych twardemi dziąsłami tudzież pępek zagojony.

§ 5.

Pozwolenia urzędowego (§ 2., ustęp 1.) można nadto udzielić hodowcy względnie rolnikowi, trzymającemu bydło z ważnych powodów.

Za takie powody należy uważać w szczególności:

1. Brak u cielęcia zdolności fizycznych do chowu;

2. choroby, wady i niedający się usunąć nędzny rozwój zwierząt;

3. brak potrzebnych ubikacyi do trwałego, choćby tylko od biedy wystarczającego umieszczenia dla zwierząt;

4. brak potrzebnej karmy;

5. tego rodzaju położenie ekonomiczne hodowcy względnie rolnika, trzymającego bydło, iż brak dochodu z sprzedaży spowodowałby dotkliwy uszczerbek w jego utrzymaniu lub w prowadzeniu przedsiębiorstwa.

Takiego pozwolenia nie wolno jednak udzielić dla cieląt, które nie wykazują wymienionych w § 4. znamion dojrzałego cielęcia.

§ 6.

W razie udzielenia pozwolenia urzędowego (§ 2., ustęp 1.) wyda się hodowcy względnie rolnikowi, trzymającemu bydło, poświadczenie, zaopatrzone liczbą bieżącą, które należy przy sprzedaży zwierzęcia udzielić kupującemu. W poświadczeniu tem należy podać okoliczności, które były miarodajne dla udzielenia pozwolenia a prócz tego odnośnie do cielic, wołów i byków wiek ich według stanu uzębienia. Organ urzędowy (§ 2.) winien udzielone zezwolenia wciągnąć do spisu według numerów porządkowych z wyszczególnieniem istotnej ich treści. Poświadczenie to odbierze oglądacz bydła i mięsa przy sposobności przedsiębrania rzezi. Oglądacz bydła i mięsa ma zbierać poświadczenia i każdego tygodnia oddawać je naczelnikowi tej gminy, w której dokonywa się rzezi. Naczelnik gminy ma poświadczenia przesyłać politycznej władzy powiatowej.

§ 7.

Polityczna władza powiatowa wykonywa prawo nadzoru nad przestrzeganiem niniejszego rozporządzenia i może zarządzenia naczelnika gminy, względnie specyalnego funkcyonaryusza, ustanowionego po myśli § 2., ustęp 2., zmienić lub je uchylić.

Przeciw odmowie udzielenia pozwolenia na rzeź wolno wnieść zażalenie w ciągu 14 dni do politycznej władzy powiatowej. Polityczna władza powiatowa rozstrzyga zażalenia stanowczo w ciągu 8 dni po wysłuchaniu gminy.

§ 8.

Za przekroczenia niniejszego rozporządzenia będzie karała polityczna władza powiatowa grzywnami do 500 K, względnie aresztem do jednego miesiąca.

Prócz tego może polityczna władza powiatowa według swego ocenienia orzec zakaz rzezi i zarządzić odpowiednie umieszczenie lub także sprzedaż odnośnych zwierząt na koszta i niebezpieczeństwo właściciela.

Jeżeli przekroczenie popełnione zostanie w wykonywaniu przemysłu, można nadto, o ile zachodzą wymogi § 133. *b*, ustęp 1., lit. *a*, ordynacyi przemysłowej, odebrać uprawnienie przemysłowe.

§ 9.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dniu 1. stycznia 1915.

Heinold włr. **Schuster** włr.

Zenker włr.